

[Socialministeren.]

Middel til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Den ærede Ordfører for Det konservative Parti er den eneste af de fire Ordførere, der har hørt, at jeg skulde have sagt noget saadant. Da jeg ikke selv mener at have gjort det, gaar jeg ud fra, at det er den ærede Ordfører, som har hørt forkert eller opfattet mine Udtalelser forkert.

Den Tro, som baade det ærede 5te Medlem for 4de Kreds og det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds nærer om, at Loven ikke skulde kunne faa nogen Betydning, er helt fejlagtig. Jeg vil blot henvise til, hvad man har opnaaet i Bryggeriindustrien, altsaa et udpræget Sæsonfag, som i den Tid af Sommeren, da det er saa varmt, at der drikkes meget Øl, kan beskæftige mange flere Mennesker end i den øvrige Tid af Aaret, og som i den Periode for det første har flere i Arbejde end i den øvrige Del af Aaret og for deres Vedkommende, der er i Arbejde, anvender et meget betydeligt Overarbejde. Der har man allerede for flere Aar siden ved Overenskomst med Bryggeriindustriens Arbejdsgivere faaet gennemført en Afspadseringsordning, der er saa praktisk indrettet, at den i høj Grad udjævner Sæsonarbejdsløsheden. Saa længe der er Sæson, er der ikke noget, der hedder Afspadsering, men saa snart man skal til at afskedige Folk, begynder Afspadseringen for deres Vedkommende, som ikke skal afskediges. Det betyder, at man paa den Tid af Aaret, da man for denne Ordningens Gennemførelse havde 700—800 arbejdsløse gaaende, nu er nede paa gennemsnitlig mellem 300 og 400. Det vil sige, at mellem 300 og 400 Arbejdere er beskæftiget uden for Sæsonen, lige fra Sæsonens Slutning til Sæsonens Begyndelse, ved Hjælp af Afspadseringsreglerne. Det er et tydeligt Bevis paa, hvad der kan opnaas ved en forstandig Afspadseringsordning afpasset efter hvert enkelt Fags særlige Forhold.

Jeg skal erkende over for det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), at Metalindustrien og adskillige andre af Eksportindustriene ikke uden videre kan sammenlignes med Bryggerierne, men Forudsætningen for Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, der vil kunne give Hovedorganisationerne faktisk Mulighed for at blive helt bestemmende med Hensyn til, hvordan Ordningen skal være i hvert enkelt Fag, er netop, at man inden for hver enkelt Industri under Hovedorganisationernes Ansvar indretter Afspadseringsordningen paa en saadan Maade, at den passer for den paagældende Industri, og jeg er enig med det ærede 5te

Medlem for 4de Kreds om, at i de Tilfælde, hvor Eksportindustrien i Sæsonen har Brug for Specialarbejdere, der ikke uden videre kan erstattes, skal der ikke være Tale om ved Afspadsering at svække Eksportindustriens Produktionsevne, selvfølgelig ikke. Hvis man derimod uden for Sæsonen har et betydeligt Antal af de samme Specialarbejdere gaaende ledige, kan man ved en Afspadseringsordning, indrettet som Bryggeriarbejdernes, meget nemt fordele Arbejdsløsheden paa en rimelig Maade.

Det er altsaa, som jeg gentagne Gange har hævdet, overhovedet ikke Hensigten at genere og heller ikke at drille Industrien. Hvis der var nogen, der med Føje kunde tage Ordet imod denne Lovgivning, var det egentlig slet ikke Arbejdsgiverne, men langt snarere de Arbejdere, som hidtil mange Steder har haft Adgang til ved Overarbejde at tjene en større Løn end de Kammerater, der ikke havde Overarbejde, og som fik en hel Del Overarbejde, som set fra de arbejdsløses Synspunkt burde være overladt til dem, der slet intet Arbejde har. Det er i Virkeligheden derfra, man skulde kunne vente Kritik af Lovforslaget, men med den Mulighed, jeg har givet Hovedorganisationerne for at træffe fornuftige Ordninger, er der efter min bedste Overbevisning ikke det ringeste Grundlag for den Kritik, der fra Arbejdsgiverside er rettet mod Lovforslaget.

Jeg erkender over for det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), at selve Ordningen inden for Hovedorganisationerne bør gennemføres ved en Overenskomst mellem disse. Det forhindrer ikke, at Loven bestaar og kommer til at dække de Omraader, som Hovedorganisationernes Overenskomster ikke dækker. Men det er min Opfattelse, at Industrien og Haandværket vil kunne faa alle deres Interesser varetaget paa helt fyldestgørende Maade, den Dag man virkelig for Alvor vil enes om en Overenskomst, hvorved jeg jo har erklæret mig villig til at overlade til Hovedorganisationerne faktisk selv at bestemme Fravigelsernes Art og Udstrækning inden for de forskellige Fag, naar Hovedorganisationerne gør det under det Ansvar, jeg naturligvis maa lægge paa dem for at sikre, at de handler i Lovens Aand. Men naar Hovedorganisationerne her faar Lov til at være bestemmende, er jeg ganske sikker paa, at saa vil ogsaa Eksportindustriens Interesser blive varetaget paa den Maade, som de ogsaa efter min Opfattelse maa og skal varetages. Og skulde det vise sig, at man i visse Tilfælde fra en enkelt